

برزیلی‌ها از فیلم جدید درمیشیان استقبال کردند

● **گروه هنر:** فیلم سینمایی «یواشکی» ساخته رضا دُرْمیشیان در چهل‌ویکمین جشنواره سائوپائولو در کشور برزیل رونمایی شد. نمایش این فیلم با استقبال تماشاگران در سان بزرگ فسئیوال سائوپائولو روبه‌رو شد و پس از نمایش فیلم درمیشیان به همراه دو بازیگر نیوزیلندی خود به پرسش‌های حاضران پاسخ داد. «یواشکی» چهارمین فیلم بلند سینمایی رضا درمیشیان پس از فیلم‌های «بغض»، «عصبانی نیستم!» و «لاتوری» و فیلمی عاشقانه است که تمام صحنه‌های آن در شهر کراست چرچ نیوزیلند فیلم‌برداری شده است. این فیلم فرمالیستی که داستان علاقه دو جوان به یکدیگر را روایت می‌کند، به زبان انگلیسی و با حضور بازیگران نیوزیلندی در ادامه تجربه‌های فرمی درمیشیان تولید شده است. «یواشکی» نخستین محصول مشترک ایران و نیوزیلند است که پخش‌کننده بین‌المللی آن محمد اطیابی (مستقل‌های ایرانی) است و در خلاصه داستان آن آمده است: «هر کدام از ما به ماجرای یواشکی داریم، این به داستان یواشکی...».

افتتاحیه موزه طراحی «برای طراحی امروز»

● **گروه هنر:** مراسم بازگشایی موزه طراحی با آثاری از اعضای خانه طراحی به کیوریتوری فرهاد گاوزن جمعه ۱۱ آبان برگزار می‌شود. در این نمایشگاه که «برای طراحی امروز» نام دارد آثار ۲۶ هنرمند طراح برای نمایش انتخاب شده است. این مرکز کاملا به صورت عمومی به فعالیتش ادامه خواهد داد، روند جدید موزه طراحی در ادامه سال‌ها تجربه حرفه‌ای خانه طراحی است. علاقه‌مندان جامعه تجسمی از دستاوردهایش همچون برگزاری هم‌اندیشی‌های مستمر تا راه‌اندازی نمایشگاه و ورک‌شاپ‌های تخصصی طراحی در داخل و خارج از کشور آگاه هستند؛ دستاوردهایی که انتقادهایی را نیز به همراه داشته است. از مهم‌ترین‌های آن (اینکه راه‌یابی به خانه طراحی کمی سخت است).

این روندی بود که برای به‌دست‌آوردن دانش و مطالعه وسیع‌تر در دنیای طراحی امروز می‌باید به آن تن می‌دادیم. در زمانه‌ای که هیچ‌گونه حمایت و درک درستی از این مدیا نمی‌شد، ما ناگزیر به چین کاری شدیم و به لطف پروردگار و دوستان جدی طراحی، خود دنیای خود را ساختیم و آن را گسترش دادیم. تأسیس موزه طراحی گواه چنین ادعایی خواهد بود. مرکزی که قرار است این امکان را برای تمامی علاقه‌مندان طراحی این سرزمین فراهم کند، موزه‌ای که تشنه طراحی و طراح‌های مستقل کشور است و با خود عهد کرده است که حداقل برای جوانان ۳۰ سال دیگر با آثار جوانان اکنون آثار موزه‌ای بسازد. بچه‌های خانه طراحی بعد از چهار ماه توانستند ساختمان زیبا و قدیمی اما بدقلق را به موزه طراحی تبدیل کنند. جایی که قرار است به صورت اختصاصی به طراحی اندیشیده شود. در این رویداد که در موزه طراحی برگزار می‌شود آثاری از مهدیه ابوالحسن- الهام افشار- نرگس اهرایی‌فخر- ساناژ پسندیده- کیانا پشتیان- امین تیمار- هستی جدی- محمدرضا چدیری- ریحانه حدیدی- بیتا دهقان‌زاده- مهدی دندی- مهیار دستان‌زند- شیوا شهلا- مهری شاکری- آذین شاه‌محمدی- مانده شجاعی- شهاب صفاری- مرضیه صادقی- آرتنا صفوی- حسین طادی- محمدرضا عباسی- محمدرضا فروهیده- راحله قوی‌پنجه- امیرمحمدزاده- مهسا مرسی و زهرا نیکورای به نمایش درمی‌آید که همگی از طراحان جوانی هستند که در فضای حرفه‌ای کار می‌کنند و آثارشان در گالری‌های تهران به نمایش درآمده است. این نمایشگاه روز جمعه ۱۲ آبان از ساعت ۵ تا ۱۰ شب در موزه طراحی افتتاح می‌شود و به‌مدت یک ماه تا ۱۲ آذر روزهای عادی ۱۱ صبح تا ۱۰ شب برقرار است.

گروه هنر: چیزی تا جشنواره فیلم فجر باقی نمانده است؛ این شمارش معکوس برای فیلم‌سازانی که در تلاش برای رساندن فیلم‌هایشان به بزرگ‌ترین رویداد سینمایی کشور هستند، زمان مهمی است. تعداد فیلم‌سازانی هم که این روزها سخت مشغول کار برای نخستین نمایش فیلمشان در جشنواره فیلم فجر هستند، کم نیست. جدا از تب‌وتاب جشنواره فیلم فجر، مانند هر سال زنگ خطری برای انبوه فیلم‌هایی که در سال تولید می‌شود، به‌صدا در می‌آید که در نهایت تکلیف اکران فیلم‌هایی جامانده از جشنواره فیلم فجر سال گذشته و فیلم‌هایی که موفق به حضور در جشنواره نشدند، چه می‌شود؟ هرچند باید به این تعداد انبوه، فیلم‌هایی را اضافه کرد که از سال‌ها پیش در صف اکران مانده‌اند! پدیده اکران فیلم‌های سینمایی در سال‌های اخیر کم‌کم به یک معضل تبدیل شده است؛ سرمایه‌هایی که برای ساخت فیلم‌های سینمایی هزینه می‌شود، بسیاری از آنها در بخش خصوصی تولید شده است و طبعاً منتظر بازگشت سرمایه‌شان هستند. در خوش‌بینانه‌ترین حال ممکن، فقط تعداد محدودی فیلم در سال موفق به بازگشت سرمایه خود می‌شوند و به‌اصطلاح ضرر نمی‌دهند و بسیاری از فیلم‌ها به رقم‌هایی که تنها هزینه ساختش را تأمین کند، رضایت می‌دهند. گیشه اسمال سینمای ایران از ابتدای سال تاکنون دست فیلم‌های پرمخاطبی مانند «هنگ عنب‌ر۲»، «گشت ۲»، «خوب، بد، جلف» و «اکسیدان» بود و باقی فیلم‌ها نتوانستند آن‌طور که باید، در اکران عمومی با فروش خوبی در گیشه روبه‌رو شوند.

بهمین کامیار، تهیه‌کننده «سدمعبر» که مدت‌هاست فیلمش در صف اکران مانده و از فیلم‌های تحسین‌شده منتقدان در جشنواره سال گذشته جشنواره فیلم فجر بوده، به سینمادیلی گفت: «در شرایطی که درباره فیلم‌سوزی صحبت می‌شود، برخی از فیلم‌ها که هنوز در مرحله صداگذاری هستند، سرگروه دارند و در شورا قرارداد به ثبت می‌رسانند؛ اما همچنان فیلم‌هایی مثل «سدمعبر»، «فراری»، «بدون تاریخ، بدون امضا» و فیلم‌های شوب دیگری که مردم آنها را دوست داشتند و با اقبال مخاطبان در جشنواره فیلم فجر همراه بودند، بلا تکلیف‌اند. هیچ‌کسی پاسخ روشنی به ما نمی‌دهد. تصور این است که این اتفاقات و اکران نشدن فیلم‌هایی که در بخش خصوصی

ساخته می‌شود، عامدانه صورت می‌گیرد تا سینما را رها کنیم، ما بخش خصوصی هستیم و سرمایه ما آن قدر هنگفت نیست که یک‌سال‌ونیم بلوکه شود. اعتراضات اهالی سینما در واکنش به نادیده‌گرفتن فیلم‌هایشان در اکران، در چند هفته اخیر بیشتر شده است. رسیدن فصل پاییز و افت کمی مخاطبان در این فصل و اکران چندین فیلم سینمایی در فاصله‌ای کوتاه از یکدیگر، نگرانی اهالی سینما را بیشتر کرده و بالطبع مطالباتشان از شورای صنفی نمایش نیز بیشتر است. مهدی کرم‌پور، از کارگردانان سینمای ایران، مدتی قبل در انتقاد از بی‌تفاوتی شورای صنفی نمایش به فیلم‌سوزی در اکران، به سینمادیلی گفت: «همواره برای کنترل گروه‌های زیاده‌خواه، قوانین مقتنی وجود دارد. در شورای صنفی نمایش،

علامت سؤال‌ها مقابل شورای صنفی نمایش بزرگ‌تر می‌شود

در صف ماندگان سینما

کمبود سالن و گلیه از اکران

بسیاری از کلمندی‌ها درباره شرایط نامطلوب اکران فیلم‌ها در سال‌های اخیر، به مشکل کمبود سالن‌های سینمای ما برمی‌گردد. تا زمانی که سهم سینمای ایران همین تعداد محدود سالن‌های سینمایی است، چنین بحث‌ها و نظرهایی ادامه خواهد داشت؛ هرازچندگاهی گلیه فیلم‌سازان از شرایط نامطلوب اکران رسانه‌ای خواهد شد، اگر ما به قدر کافی سالن برای نمایش فیلم‌های سینمایی در اختیار داشتیم، فیلم‌ها در شرایط مطلوبی اکران می‌شدند و به قول معروف این سفره برای تمامی اهالی سینما باز است که هر یک از فیلم‌ها در شرایط درست و منطقی اکران شوند و جای کله برای بسیاری باقی نماند. اما متأسفانه در حال حاضر این‌طور نیست و تنها اتفاقی که پاشنه آشیل اکران فیلم‌ها شده همین بحث کمبود سالن‌های سینماست که امیدوارم مرتفع شود و چنین بحث‌هایی خاتمه پیدا کند.

وضعیت شتر گاو پلنگ حاکم است. اعضای شورا قرار بود عدالت را در حوزه اکران فراهم کنند و اگر نمی‌توانند به سینمادارها امرونیی کنند، علت وجودی‌شان چیست؟ کنار بروند تا صاحب اثر تکلیفش را با سینمادار بداند یا فیلمش را برای اکران به دولت بسپارد. الان شورای صنفی نمایش به محفلی بدل شده که هرجا بخواهد وارد می‌شود و اگر نخواهد، وارد نمی‌شود. این محل مناقشه است. عملکردشان مدل محضر است؛ هرکسی می‌آید قراردادش را ثبت می‌کند. یک منشی لازم دارد و نیاز به این نمایندگان نیست؛ در نهایت شایکات را به ارشاد می‌برند.

عملکرد شورای صنفی نمایش زیر تیغ نقد

اما نکته‌ای که در این میان فصل مشترک بسیاری از فیلم‌سازان است، عملکرد شورای صنفی نمایش

گفت‌وگو با لوریس چکناواریان

امید نباشد، باید خودکشی کنیم

لوریس چکناواریان

چرا و با چه انگیزه‌ای این آثار را به موزه موسیقی اهدا کردید؟
این کاری است که در تمام دنیا مرسوم است و همه هنرمند‌ها می‌خواهند آثارشان در جایی نگهداری شود، من هم ترجیح دادم این آثار را به موزه موسیقی بسپارم. بالاخره هنرمند دوست دارد که بعد از مرگش همچنان آثارش در دسترس باشد و هنرمندان دیگر و نسل‌های بعدی آنها را اجرا کنند. این آثار را باید هنرمندان دیگر و پژوهشگران مطالعه کنند و مردم بتوانند اینها را در دسترس داشته باشند و مانند اینها در خانه‌ها دیگر به درد نمی‌خورد. من که نمی‌توانم اینها را تا صد یا ۲۰۰ سال بعد نگهداری کنم، بلکه این کار موزه است که می‌تواند از آنها نگهداری کند و در صورت نیاز در اختیار مردم قرار دهد.

تعداد آثار مشخص است؟

آثار مختلفی است که حاصل ۶۲ سال کار مداوم در موسیقی است که شامل شش اپرا و پنج سمفونی می‌شود، همچنین ارکسترال و سویت‌های مختلف هم هست و کارهای پیانو است و موسیقی برای باله، موسیقی برای کر و ... من برای هر قسمتی از موسیقی آهنگ ساخته‌ام مانند اپرا، باله، سمفونی، کر و ...

درباره سرنوشت سویت سمفونی «جهان پهلوان تختی» می‌خواهیم بدانیم که چه شد؟
این اتفاق نیفتاد، متأسفانه برخلاف آنکه می‌خواست بشود، نشد و هنوز سر جایش هست.

در برنامه‌ریزی مناسب اکران و نظم‌دادن به خیل فیلم‌هایی است که در صف مانده‌اند. منصور لشکری‌قوچانی، تهیه‌کننده فیلم سینمایی «قاتل اهلی»، در آستانه اکران عمومی این فیلم به ایسا گفت: «با توجه به استقبالی که از فیلم «قهرمانان کوچک» شده است، «قاتل اهلی» با تأخیر اکران می‌شود و البته استقبال از یک فیلم کودک جای شکر دارد و این از بخش‌های خوب ضوابط شورای صنفی نمایش است که باید به آن اشاره کرد؛ چرا که برخی دیگر از ضوابط شورا باعث فیلم‌سوزی شده و آن‌قدر قابلیت سوءاستفاده دارد و به نفع عده‌ای خاص از آن بهره‌برداری می‌شود که به نظرم بخش نظارتی مملکت باید ضوابط این شورا را بررسی کند تا اتفاقی را که در آن رخ می‌دهد، پیکیری کند».

«فراری» علیرضا داودنژاد، «پشت دیوار سکوت» مسعود جعفری‌جوزانی، «سوفی و دیوانه» مهدی کرم‌پور، «سدمعبر» محسن قرایی، «بدون تاریخ، بدون امضا» وحید جلیلودن، «اسرافیل» آیدا پناهنده، «کوپال» کاظم ملایی، «مادری» رقیه توکلی، «انزوا» مرتضی علی‌عباس میرزایی، «چراغ‌های ناتمام» مصطفی سلطانی، «ماه‌گرفتگی» سیدمسعود اطیابی، «کمدی انسانی» محمدهادی کریمی، «پشت دروازه بهشت» علی نوری‌اسکویی، «آذر» محمد حمزه‌ای و «شماره ۱۷ سهیلا» محمود غفاری از فیلم‌هایی هستند که در صف اکران مانده‌اند و در فرصت دو ماه باقی‌مانده تا جشنواره فیلم فجر، برخی از آنها به اکران خواهد رسید و برخی دیگر از این فیلم‌ها به فهرست فیلم‌های اکران‌نشده سال آینده خواهد پیوست تا این صف عظیم‌تر از قبل شده و بحران اکران فیلم‌ها، شکل جدی‌تری به خود بگیرد. این در حالی است که اکران فیلم‌هایی که به‌تازگی فیلم‌برداری آنها به پایان رسیده است و صحبت از اکران زودهنگام آنها در ماه‌های جاری است نیز انتقادهای بسیاری را به همراه دارد؛ به‌ویژه اینکه این فیلم‌ها کمدی هستند و به نظر می‌رسد با توجه به پرمخاطب‌بودن این فیلم‌ها، اتفاق خوبی برای سینماداران محسوب می‌شود و می‌تواند بار دیگر رونق را به سینماها برگرداند؛ اما نکته‌ای که این میان فراهم‌ش می‌شود، اکران عادلانه و فرصت دیده‌شدن یکسان برای تمام آثار سینمای ایران است و در این میان شورای صنفی نمایش بیشترین سهم را در پاسخ‌گویی به معترضان اکران سینماها دارد.

یعنی برنامه و ریزنی‌ای انجام ن داده‌اید که بشود اجرا کرد؟

نه... متأسفانه دنبال نکرده و هنوز کاملش نکرده‌ام و همین‌طور باقی مانده است.

آیا آمیدی هست که جهان‌پهلوان اجرا شود؟

امید، همه زندگی ماست. اگر امید نباشد باید خودکشی کنیم.

خدا کند! ان‌شاء‌الله هزار سال زنده باشید و سایه سر هنردوستان.

هرچه قسمت باشد! بعضی‌موقع‌ها هر کار می‌کنی نمی‌شود، نیمه‌تمام می‌ماند، می‌نویسی اما اجرا نمی‌شود ... بنابراین باید دید که آینده چه می‌گوید.

شما سال‌ها پیش سویت سمفونی کوروش کبیر را ساخته و حتی آن را از سوی ارکستر فیلارمونیک یک گروه خارجی اجرا کرده‌اید؟

ما فقط آن را با ارکستر سمفونیک لندن ضبط کرده‌ایم.

قصه نداید آن را در ایران هم اجرا کنید؟

ما ارکستری به آن صورت نداریم که بشود با آن اجرائی کرد. اگر ارکستری از خارج بیاید حتما این کار ممکن خواهد شد. امکان دارد، البته اگر ارکستر خارجی بیاید، در مراسم ۸۰ سالگی امکان دارد که آن را اجرا کنیم. همچنین چند کار دیگر هم در کنار اجرا خواهد شد.

بنابراین صحبت‌هایی شده؟

بله فقط صحبت‌هایی شده، چون ارکستر ما توان اجرای این آثار را ندارد.

بنابراین با امکانات موجود در تهران اجرای آن میسر نیست و باید حتما از خارج بیایند؟

بله! نظرشان را درباره وضعیت فعلی دو ارکستر سمفونیک تهران و ارکستر ملی می‌خواهیم بدانیم.

نمی‌دانم... نمی‌دانم! دنبال نکرده‌ام و نمی‌دانم

الان چگونه هستند. اگر بخواهم ارزیابی کنم، باید مطالعه کنم و بروم سر تمرین‌هایشان، نودهام و واقعا نمی‌دانم.

برنامه جدیدتان چه خواهد بود؟

اجرای جدیدی ندارم، مگر اینکه در بهمن‌ماه امسال چندتا اجرا داشته باشم.

این اجراهایتان مشخص است؟

نه، هنوز مشخص نیست. اگر اسپانسر پیدا شود و بتوانیم گروه ارکستر خارجی را بیاوریم، این آثار هم مشخص و حتما اجرا خواهد شد.

«رنگ-رخ‌سار» خبر می‌دهد

● **گروه هنر:** گالری ساربان در دومین جمعه برگزاری نمایشگاه «رنگ-رخ‌سار» - ۱۲ آبان - میزبان روایت‌های شخصی محمدعلی بنی‌اسدی از تاریخ هنر با سیزدهمین نمایشگاه نقاشی اوست.

محمدعلی بنی‌اسدی برای اهالی هنر و رسانه، نامی آشناست؛ متولد ۱۳۳۴ در سمنان و دانش‌آموخته مجسمه‌سازی از هنرستان کمال‌الملک، دوره دوساله انیمیشن از کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، کارشناسی نقاشی و کارشناسی ارشد تصویرسازی از دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران است و از سال ۱۳۸۲ عضو هیئت علمی این دانشگاه شده است. او در تمام سال‌های فعالیتش، به نقاشی و مجسمه‌سازی پرداخته و تصویرسازی و کاریکاتور را نیز به‌عنوان یک فعالیت حرفه‌ای ادامه داده است. محصول نزدیک به چهار دهه فعالیت هنری بنی‌اسدی علاوه بر ۱۲ نمایشگاه انفرادی نقاشی، شرکت در بیش از ۵۰ نمایشگاه گروهی هنر تجسمی و کسب بیش از ۲۰ جایزه و دیپلم افتخار ملی و بین‌المللی است. بنی‌اسدی همچنین به‌عنوان نویسنده حوزه هنر با مطبوعات و انتشاراتی همچون سروش نوجوان همکاری کرده است.

امیر سقراطی، کیوریتور نمایشگاه «رنگ-رخ‌سار»، درباره آثار این هنرمند می‌گوید: محمدعلی بنی‌اسدی هنرمندی چندوجهی و ژرف‌نگر است و بالطبع آثارش چند لایه، رازآمیز و عمیق است. در دوره‌هایی مشخص، نقاشی‌های سبوه‌های مختلف زیستن را از جنبه‌های ازلی، آخرازمانی و اسطوره‌ای به نمایش گذاشته‌اند. روایت‌های بنی‌اسدی حاصل تعمق در دانش، ادبیات و درعین‌حال در پیوند با مسائل زندگی روزمره است.

او محمدعلی بنی‌اسدی را هنرمندی دانست که با ظرفت‌های فکری و حساسیت نسبت به جامعه و پیرامونش، همواره در جست‌وجوی پاسخ به موقعیت‌های بغرنج زمانه خویش است و افزود: از این‌رو تأکید هنرمند بر سرنوشت انسانی که ایده مشترک آثارش است، انسان را در ورطه‌هایی پیچیده، نامشخص و مرموز از زیستن به تماشا می‌گذارد تا به بیننده اجازه کشف معنای بیشتری دهد و بر رمزآمیزبودن اثرش که نمایی از زندگی است، تأکید ورزد.

مسعود سعدالدین، هنرمند نقاش، هم ادعان دارد وقتی امروز به آثار تازه بنی‌اسدی نگاه می‌کنم، تداعی، یکی از واژه‌های کلیدی او را این بار در تداعی روزگار سیری‌شده می‌بینم که با نگاهی دیداری به فرم مبدل می‌شود؛ فرمی که در خاموشی برای اهل دل از آن‌سوی جنجال می‌گوید؛ فضایی بین لمس جسمانی و نسیم روح که تنها لحظه‌ای از سطح برخاسته تا دریافت شود، باز بر سطح نشست و تنها گمانی در ذهن بر جای می‌گذارد؛ گمانی از هستی که هیچ‌گاه در سطح نمی‌کنجد. ولی چقدر ظرفیت‌اند این اشارات و تداعی‌ها که به‌ندرت می‌توان در آنها امری اندیشه‌شده یافت.

اما مهنوش مشیری، تصویرگر، باور دارد: در این روزها که «محمدعلی بنی‌اسدی» به هفتمین دهه عمر خود قدم می‌نهد، اگرچه جوشش دیگ جوانی اندکی در او فرو نرفته است؛ تجربه قوام آمده غلیظ و غلیظ‌تر شده. غوطه‌ور در خم رنگ‌رزی‌ها شده؛ جای پای‌های رنگ‌آلودش با قدم‌هایی شتابان دیده می‌شود. بر مو و محاسن نقره‌ای از رنگ و رنگ و رنگ تابیده. پیداست که دارد آرام‌آرام شاعر می‌شود!

این نمایشگاه که از پنجم آبان با حضور جمعی پرشمار از هنرمندان و مدرسان دانشگاه و... برگزار شده تا نیمه همین ماه از ساعت ۱۶ تا ۲۰ در گالری ساربان، به نشانی خیابان شهرودی شمالی، خیابان هویزه غربی، نبش شهید یوسفی، پلاک ۱۳۰ دایر است. گفت‌وگوی تفصیلی «شرق» با این هنرمند نقاش شنبه ۱۳ آبان منتشر می‌شود.

باهمستان با حضور قاسم‌زاده

● **گروه هنر:** باهمستان برنامه‌ای است که جمعه‌ها ساعت ۲۱:۳۰ از شبکه جام‌جم برای ارائه موسیقی زنده پخش می‌شود. در این برنامه برخلاف رویه شبکه‌های معمول، ساز را کاملاً نشان می‌دهند که این برنامه دو بار تکرار دارد. برای جمعه ۱۲ آبان عزیز قاسم‌زاده را دعوت کرده‌اند که قرار است در این روز با دو اجرای بلیکی و فارسی میهمان بینندگان داخل و خارج این شبکه باشند. از نوازندگان کرجی‌ای که در این برنامه قاسم‌زاده را همراه می‌کنند، می‌توان از حمیدرضا جوان (تار)، محمد کرلایی (عود)، بنیامین فسایی (عود) و مهدی وطن‌مهر (تنبک) نام برد.